Sosirea d-lui Gafencu in Capitală

D. Grigore Gafencu (×) şi Iovan Ducici, (××) ambasadorul Iugoslaviei la Bucureşti, in gara de Nord

D. Gr. Gafencu, ministrul afacerilor străine, a sosit în Capitală, Vineri seară la ora 9,45 cu „Simplon"-ul, — împreună cu d-na Gafencu, — înapoindu-se dela Belgrad.

La descinderea din vagon, pe peronul gării de Nord, d-sa a fost întâmpinat de d-nii: Iovan Ducici, ambasadorul Iugoslaviei la Bucureşti, împreună cu personalul superior al ambasadei; Victor Cădere, ambasadorul României la Belgrad; personalul superior din ministerul afacerilor străine, etc.

Noui adeziuni

la „Frontul Renaşterii Naţionale"

Au mai trimis adeziuni la Frontul Renaşterii Naţionale:

P. S. S. Vasile Stan episcop de Maramureş, colonel Nicolae Plesnilă, general dr. Costea Constantin, lt. colonel Urlăţeanu Scarlat, colonel Diamandi Dumitru, inginer Firan Constantin, prot. Constantin Rusu, consilier referent Episcopia Maramureşului, arhimandrit Gherasim Agapie, colonel Nicolae Ştefănescu, inginer Popescu Gr. Ioan, dr. Ion Andrei, dr. Gh. Dinulescu, general Schina Mihail, colonel Dumitru Mavrocordat, general Ion Gavrilescu, colonel Mihai Ion, colonel Greceanu Constantin, colonel Munteanu Ion, lt. colonel Beiu Vladimir, colonel Ion Pătroiănu, lt. colonel Tigănaş Nicolae, colonel Rocca Constantin, colonel Drăghici Eugeniu, general Miltiade Constantin, colonel Marius Herescu, colonel Constantin Negulescu, colonel Butunoiu Aurel, George Duca, secretar de legaţie, Laurenţiu uBngărdeanu, vice consul, dr. G. Dincă, George Boncescu consilier de presă, Teodor Virgil Lungu, V. Ciuli consilier economic, inginer George Nădejde, Vasile Luţă lector universitatea Berlin, Sxetil Bascălu, preoţii din eparhia Maramureş Ignatie Borza, Traian Bucurescu, Leonte Gazea, Vasile Popa, Ioan Cheleş, Sima Mitulescu, Ştefan Căşaru, Constantin Diaconu, Vasile Măgdău, preot Aurel Filip, preot Dumitru Tomescu, preot Gheorghe Gorcea, preot Vasile Râpă, preot Vasile Hereş, preot Sebastian Sârcu, preot Aurel Mitre, preot Miron Ciotaş, preot Gheorghe Ghetie, preot Mihail Chioreanu, preot Ştefan Miclea, preot Augustin Dragomir, preot Augustin Sovrea, preot Vasile Sovrea, preot Teofan Mătăsaru, preot Varvaş Valeriu, preot Gheorghe Danciu, preot Vasile Bostan, preot Prudel Ion, preot Ion Ursu, preot C. Vârlan, preot Ion Vădeanu, preot Valeriu Bărbos, preot Dosoftei Constantinescu, preot Mihail Munteanu, preot Gheorghe Munteanu, preot Laurenţiu Gheorghe, preot Gheorghe Luca, preot Terentie Ciorogaru, inginer Roger Slăniceanu, inginer George Morariu, inspector Petre Gherman, inginer Teodor Nicolescu, preot Teodor Creţescu, dr. Ion Tumbrea, Petre Râmniceanu, fost inspector general, profesor Sever Bivolaru, profesor Gheorghe Bronzetti, profesor Toma Strelicoveschi, profesor Alexandru Dobrescu, profesor I. R. Ionescu, profesor Popescu Velea Vladimir, profesor Petrovanu Adrian, profesor Stratiga Marin, dr. Ilie Olteanu, dr. Dem. Lucescu, preot Aurel Nistor, C. Grigorescu, director general al Direcţiei colonizării, avocat Alexandru Fotino, inginer Marin Neagu, inspector general Codin Predescu, inginer Aurel Manolescu, C. Gerota, profesor dr. D. Enacovici, avocat Sebastian Drăghicescu, profesor C. Dobrescu, şi alţii.

De asemeni au mai aderat: Personalul din Comandamentul „Străjii Ţării", funcţionarii Administraţiei cenarale a colonizărilor a exploatărilor agricole ale statului, al Serviciului agricol al jud. Ilfov şi ai Oficiului central pentru valorificarea grâului din ministerul agriculturii şi domeniilor.

Sămânţă de mazăre

dintr'un mormânt egiptean, care germinează după 3000 de ani

Foarte des putem citi în diferite reviste sau ziare, despre seminţe de tot felul de cereale găsite în morminte egiptene care însămânţate germinează, se desvoltă, înfloresc şi fac fructe.

Deci seminţe de acum 3000 de ani îşi păstrează puterea germinativă. Astfel am putut ceti într'un ziar german următoarea poveste fantastică:

Seminţele de mazăre care s'au păstrat în Egipt 3000 de ani în mormântul lui Tut-ank-Ammon, formează o recoltă bogată într'o grădină a oraşului Ronneby de lângă coasta sudică a Suediei. Un profesor danez, care luase parte la vestitele săpături care s'au făcut la mormântul faraonului egiptean, a adus în Nord o mână de mazăre găsită în acest mormânt. O parte din seminţe au fost sădite în anul 1932 într'o grădină a unui orăşel industrial din provincia Smaaland şi au fructificat. Din aceste fructe două seminţe au ajuns în mâna pensionarului C. G. Svensson din Ronneby. După însămânţare şi îngrijire deosebită din cele două s'a obţinut 202 seminţe de mazăre. In primăvara acestui an 65 din aceste seminţe au fost semănate şi au dat naştere la plante cu flori minunate albe. Cetăţenii micului oraş au urmărit cu interes desvoltarea plantelor atât de minunate aşteptând o recoltă bogată.

Această întâmplare descrisă cu atâtea amănunte nu poate fi însă considerată decât ca o poveste. S'a constatat că seminţele cu puterea germinativă cea mai îndelungată sunt cele de Accacia şi Myrticaceae. Aceste seminţe germinează încă după 50—60 ani, mai târziu şi ele sunt incapabile de a mai forma o nouă plantă.

Povestea seminţelor de acum 3000 ani care au germinat şi chiar au fructificat se explică prin faptul că indigenii egipteni, cunoscând slăbiciunea străinilor pentru toate lucrurile antice, falsifică tot felul de obiecte pe care le oferă călătorului entuziasmat şi încrezător care le plăteşte cu bani scumpi.

Astfel şi seminţele de acum 3000 de ani au fost seminţe tinere pe care un negustor iscusit le-a putut vinde cu un preţ bun drept mazăre din vremea lui Tut-ank-Ammon.

O dovadă sigură despre încercările de a însela cu seminţe noi, care erau date drept seminţe dintr'un mormânt egiptean străvechiu, este acea că nu de rareori aceste seminţe erau ale unor plante din ţinuturi atunci încă necunoscute.

Piramide din Egipt, în care se găsesc seminţe de 3000 ani

F. REBHUHN
Director tehnic
Casa grădinilor publice

Cum s'a întâmplat accidentul

dela Teceu, unde au fost răniţi d-na şi d-l Komarinski, şeful propagandei Rusiei Subcarpatice

Sighet, 2 Februarie

Duminică dimineaţă, după terminerea balului soc. Crucea Roşie din Sighet, d-na şi d. Komarinscki, şeful serviciului de propagandă de pe lângă preşidenţia consiliului de miniştri din Hust (Rusia Subcarpatică), împreună cu mai mulţi ofiţeri cehi, au plecat cu maşinile la Hust. In timp ce coborau la Teceul Mic, maşina a alunecat pe pantă şi din cauza frânei care n'a mai putut funcţiona, automobilul a căzut lângă un pod, dela o înălţime de 4 metri. Au fost răniţi uşor d-na şi d. Komarinski şi şoferul, care au fost internaţi în spitalul judeţean din Sighet.

Cel mai bătrân ostaş din Germania

de O. TRENCK

Anumite fotografii prinse la Berlin în timpul parăzilor, ne arată pe un moşneag purtând tunica neagră a generalilor bavarezi. Omul acesta, pe care vârsta nu l-a încovoiat, este generalul de divizie Eugen von Kuhchenbach.

BATRANUL OSTAŞ NU E NAZIST

Generalul acesta este decanul armatei germane. Este în acelaş timp cel mai bătrân ostaş teuton care a făcut războiul împotriva Franţei. Militarul acesta impune respect unanim întregului Reich.

Un prieten al d-rului Goebbels, spunând despre el într'un articol de ziar că Eugen von Kuhchenbach ar fi o „piesă de muzeu", a provocat la duel pe acest insolent care, din ordinul Führerului, a fost imediat radiat din partid.

Generalul von Kuhchenbach nu este nazist. Prietenia lui pentru Ludendorf i-a atras o oarecare disgraţie. Totuşi, bătrânul monarhist este tratat cu multă consideraţie de guvernul naţional-socialist.

O sută de ani... Om de mare prestanţă, cu pieptul acoperit de decoraţii, cu chipul ce pare sculptat în stejar, acesta este generalul von Kuhchenbach.

In cursul unei recente parăzi la Reschenberg, am avut prilejul să văd pe acest personaj demn de legendele germanice.

VOLUNTAR

O sută unu ani... purtând încă sabia grea de general, cu botforţi de cavalerie în picioare... e gata să facă o plimbare călare.

— Domnule general, aţi fost mobilizat în Septembrie trecut?

— Nu domnule, dar m'am angajat ca voluntar. Dacă războiul ar fi izbucnit, aş fi fost de prisos pe câmpul de luptă; dar puteam să mai slujesc la intendenţă.

— Mi s'a comunicat totuşi că aţi trimis Führerului sabia dv.

— Nu! Spada mea, rectifică bătrânul general.

I-am trimis-o Führerului ca să-i spun că o puneam la dispoziţia lui. Cu toate acestea, l'am rugat să nu facă războiul împotriva Franţei. Gândiţi-vă că aveam 31 de ani, când în fruntea regimentului meu de cuirasieri am luat parte la bătălia de la Mars-la-Tour. De atunci, am avut prilejul să meditez asupra războiului..

Sunt un moşneag... La 80 de ani, am făcut tot ce mi-a fost cu putinţă ca să fiu la înălţime în timpul marelui război.

Şi dacă moartea m'a ocolit, nu înseamnă că mi-e frică de ea.

Dar mi-ar fi părut rău să mai fac a treia oară războiul împotriva Franţei.

RAZBOIUL INTRE FRANŢA ŞI GERMANIA ESTE INUTIL

Dintre toate războaiele, cele dintre Franţa şi Germania sunt cele mai inutile. In nici un caz ele nu pot aduce o soluţie. Şi sunt cele mai ucigătoare. Dacă socoteşti războiul ca mijloc de a câştiga, trebue să ştii că o luptă împotriva Franţei — oricare ar fi învingătorul — este totdeauna cel mai sigur mijloc de a pierde.

Şi eroul dela Mars-la-Tour, de peste o sută de ani, a salutat în treacăt pe alt decan al Reichswehrului, colonelul von Hench, care şi el a cerut Führerului să nu facă războiul.

(Copyright by presse actualite and „Universul". Reproducerea chiar parţială interzisă).

MUNCĂ ŞI ASIGURĂRI

Noua lege a asigurărilor sociale

Ajutorul de boală prelungit.— Pensia de invaliditate

VI

Am arătat în ce constă ajutorul bănesc de boală la care asiguratul bolnav şi *în imposibilitate* de a munci, are dreptul şi am încercat să înfăţişăm, cum se socoteşte acest ajutor, acum la începutul aplicării noului legiuiri, în calcul intrând şi săptămâni din exerciţiul anului trecut. (Legea nouă se aplică dela 1 Ianuarie 1939).

Firească, socoteala este destul de complicată, mai ales pentru asiguraţi. Acum, după ce vor trece 6 săptămâni din anul acesta, calculul se simplifică: ajutorul de boală este egal cu jumătate din salariul mediu pe ultimele şase săptămâni, corespunzător clasei de cotizare.

Pentru uşurinţa asiguraţilor dăm aci tabloul întocmit de asigurările sociale prin care se poate afla uşor cifra acestui ajutor de boală.

Asiguratul ştie în ce clasă de cotizaţie este cuprins, găseşte cifra ajutorului respectiv şi înmulţeşte cu numărul zilelor în care nu lucrează fiind bolnav. Astfel află uşor cuantumul ajutorului de boală ce îi se cuvine, maximum 26 săptămâni pentru aceiaşi boală şi 36 de săptămâni în cursul unui an, pentru boli diferite.

Clasa de cotizare	Salariu mediu pe zi	Cotizaţia săptămânală	Ajutorul băneşc pe zi
I	17	8	8
II	30	14	15
III	50	24	25
IV	70	34	35
V	90	42	45
VI	130	62	63
VII	180	86	90
VIII	220	100	110

AJUTORUL DE BOALA PRELUNGIT

Deşi legea prevede, după cum am văzut, un termen maxim pentru acordarea ajutorului de boală, legiuitorul s'a gândit şi la eventualitatea unei boli prelungite peste cele 26 de săptămâni. Ce face în cazul acesta asiguratul în neputinţa de a munci? Dacă medicul asigurărilor constată că boala se prelungeşte, printr'o încheiere a consiliului casei de asigurări se prelungeşte, şi ajutorul de boală până la 52 de săptămâni, aceasta dacă asiguratul a cotizat până la înbolnăvire 200 de săptămâni, sau 1000 de săptămâni dacă nu mai era în câmpul muncii. In cazurile acestea ajutorul de boală este egal cu pensia de invaliditate ce s'ar cuveni asiguratului. Ajutorul acesta este lunar. Dacă nici după trecerea celor 52 de săptămâni, asiguratul nu se însănătoşeşte, se va proceda la stabilirea dreptului la pensie de invaliditate (art. 26).

PENSIA DE INVALIDITATE

Asiguratul rămas invalid în urma unei boli care ia scăzut capacitatea de muncă, va face imediat cerere de pensionare.

Pentru a avea acest drept, el trebue să întrunească următoarele condiţii:

a) să fi cotizat în total cel puţin 200 de săptămâni şi în fiecare an, cel puţin 16 săptămâni.

Dacă a întrerupt cotizarea, trebue *din nou* să cotizeze alte 200 de săptămâni, sau dacă înainte de întrerupere avea 200 de săptămâni cotizate, să cotizeze din nou, cel puţin 100 de săptămâni. Ce se înţelege prin întrerupere de cotizare?

Legea precizează: o cotizare mai mică de 16 săptămâni în cursul unui an.

b) Asiguratul care a întrerupt cotizarea sau care nu mai este în câmpul muncii, are şi el dreptul la pensie, dacă are în total *1000* de săptămâni cotizate.

Tot astfel, asiguraţii care deşi nu mai cotizează având 65 de ani, dar se găsesc în câmpul muncii, au dreptul la pensii de invaliditate, bine înţeles să aibă cele 200 sau 1000 de săptămâni cotizate.

In primii zece ani dela stabilirea pensiei de invaliditate, şi până la vârsta de 65 ani pentru bărbaţi şi 57 ani pentru femei, pensionarul poate fi supus unui nou examen medical, în vederea revizuirii invalidităţii sale.

Pensia de invaliditate încetează când pensionarul prestează un serviciu salariat.

CUM SE CALCULEAZA PENSIA DE INVALIDITATE

Pentru a se calcula pensia de invaliditate se ţine seama şi de clasele de cotizare, şi de numărul săptămânilor cotizate.

Astfel pensia de invaliditate socotită anual se compune din două părţi: una fixă de 4800 lei şi una variabilă ce depinde de numărul săptămânilor cotizate şi de clasele la care a cotizat asiguratul.

Partea variabilă a pensiei se compune din câte 1, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 lei ce se adaugă la partea fixă pentru fiecare săptămână cotizată respectiv la clasele I—VIII inclusiv.

Prin urmare, cu cât asiguratul cotizează la o clasă mai mare, cu atât pensia lui va creşte pentru fiecare săptămână cotizată cu o sumă mai mare.

Dacă asiguratul a cotizat la mai multe clase, ceeace este cazul cel mai obişnuit, pensia de invaliditate se va calcula ţinând seamă de numărul de săptămâni ce a cotizat la fiecare din aceste clase, deoarece creşterile se măresc odată cu clasele.

Ca exemplu, să considerăm un asigurat ce a cotizat 1500 de săptămâni, dintre care, 500 la cl. IV, 500 la cl. V, şi 500 la cl. VI.

Pensia ce i se cuvine anual se compune din următoarele sume:

4800 lei partea fixă.

3000 lei = 500 × 6 pentru cele 500 săpt. cotiz. la cl IV.

4000 lei = 500 × 8 pentru cele 500 săpt. cotiz. la cl. V.

5000 lei = 500 × 10 pentru cele 500 săpt. cotiz. la cl. VI.

Deci 4800 + 3000 + 4000 + 5000 = 16.800 lei anual.

Pensiile plătindu-se lunar, pentru a afla pensia lunară vom împărţi la 12 pensia anuală. In cazul de mai sus pensia lunară va fi 16.800:12, adică 1400 lei.

V. F. P.

COLŢUL ŞCOALEI SECUNDARE

SUGESTII PENTRU O MAI ECHITABILĂ SALARIZARE

La instalarea d-lui profesor Petre Andrei ca ministru al educaţiei naţionale, s'au ţinut câteva discursuri cari constituesc tot atâtea mărturisiri sincere a unor fenomene şcolare consumate, cât şi câteva sănătoase perspective şi îndemnuri pentru viitor. Dealtminteri domnul ministru Petre Andrei a revenit pe larg cu noi complectări a discursului de la 7 Decembrie 1938 prin substanţialele declaraţii ale domniei sale făcute la postul de radio la 5 Ianuarie a. c.

Deşi articolul de faţă n'are de scop să comenteze cele spuse atunci, totuşi ca să se vadă că cuprinsul lui se încadrează întru totul sfaturilor de sus, ţin să reamintesc rugămintea binevoitorului nostru ministru de a-i aduce la cunoştinţă tot ceeace ne-ar durea sau ne-ar putea jigni.

Fiind în preajma alcătuirii noului buget fie-ne permis a releva una din durerile profesorilor tineri şi a schiţa în aceiaş timp o modestă sugestie de remediere.

Cele de mai jos reprezintă părerile mele personale şi nu solidarizez pe nimeni cu ele.

Ministrul nostru a mărturisit, la 7 Decembrie anul trecut, soarta tragică a corpului didactic. Deşi întregii opinii publice îi este cunoscută insuficienta salarizare a dăscălimii în raport cu scumpirea vieţii, totuşi noi suntem conştienţi de imperativul zilei de azi şi cerem nu sarcini noi pentru stat ci din ceeace e prevăzut până acum să se repartizeze sume echitabile între toţi profesorii titulari.

Actuala formă de salarizare pe bază de gradaţii nu pare a fi cea mai dreaptă. Conform acestui sistem de salarizare un tânăr profesor titular fără gradaţii abia are un salar lunar de 5000 lei, iar un coleg cu vechime poate încasa până la 12.000 lei pe aceaş durată de timp cu toate că munca şi răspunderea este aceiaş, ba randamentul de foarte multe ori e superior la materiile cu forţe didactice tinere şi bine pregătite.

Profesorii nefiind categorisiţi pe grade nu se poate invoca nici paralelismul de salarizare al ofiţerilor sau al magistraţilor unde salariul nu e în funcţie numai de vechime ci şi de răspunderea gradului respectiv.

Urmează de aci că la o muncă prestată în condiţii egale să fie şi o retribuţie egală.

S'ar putea obiecta că mărirea salariului proporţional cu vechimea ar avea un temei social: sarcini impuse cu creşterea şi ţinerea copiilor la şcoli.

Se uită însă un lucru că pentru misiunea aceasta grea de profesor se recrutează mai mult elemente eşite dela ţară sau fămilii sărace. Aproape toţi ajung la obţinerea unei catedre după multe jertfe ale averii sau ale sănătăţii lor.

Or cum pot aceşti tineri profesori să întemeeze o căsnicie, să crească copii, să plătească chirie, hrană din ce în ce mai scumpă, haine cu preţ de specula, lemne, cărţi, doctor, etc., cu un salar de 5000-6000 de lei?

Judecând cu dreptate şi fără părtinire se poate constata că necesităţile unei căsnicii învechite nu sunt mai mari decât ale uneia cu copii mici. Ba de multe ori colegii bătrâni cari au apucat salarizarea de aur antebelică sau norocul a două catedre după război au toţi case şi o duc boereşte.

In rezumat colegii mai vechi în învăţământ neavând greutăţi mai mari, neprestând o muncă în plus, neavând pregătire superioară şi o răspundere mai mare *este injust să fie retribuiţi cu INDOITUL* salariului profesorului tânăr care aduce în şcoală entuziasm, o pregătire din ce în ce mai superioară şi care dă un randament la clasă mai bun.

Nedreptatea e şi mai evidentă când cel cu gradaţii este un coleg burlac care ia 10.000 lei pe lună, iar profesorul începător şi cu familie abia ia jumătate.

In consecinţă cerem domnului ministru care a descris aşa de magistral mizeria morală şi materială a intelectualului (v. Sociologia generală, introducerea pag. 31 şi 32) acum când nu mai e stânjenit în luarea unei măsuri drepte de nici o clientelă electorală să chibzuiască şi dacă e posibil să facă ca în viitor să nu mai fie deosebirea frapantă de azi dintre salariul unui profesor tânăr şi al unuia cu vechime.

Problema aceasta este aşa de importantă încât privită din punct de vedere naţional ea interesează onoratul guvern, fiind că aceia cari trebue să clădească prin stabilitatea lor românizarea oraşelor în provinciile alipite sunt tocmai oropsiţii membri ai corpului didactic. Majoritatea celorlalţi funcţionari: ofiţeri, magistraţi, ceferişti, etc., prin avansări trec dintr'un oraş într'altul şi cu toate că sunt mai bine salarizaţi, totuşi foarte puţini şi-au clădit case şi s'au stabilizat în oraşele provinciale unde avem o aşa de mare menire de îndeplinit.

E adevărat că Renan spunea că cele mai frumoase lucruri se nasc din lacrimi, dar la catedră nu poţi apărea plâns şi rupt, cu atât mai puţin în provinciile alipite, unde părinţii ni-au plâns în streang şi pe roată, nu vom putea înjgheba gospodării româneşti cu lacrimi.

Prof. ION HURDUBEŢIU

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRICHT: KING FEATUR ES SINDICATE ani „UNIVERS UL".

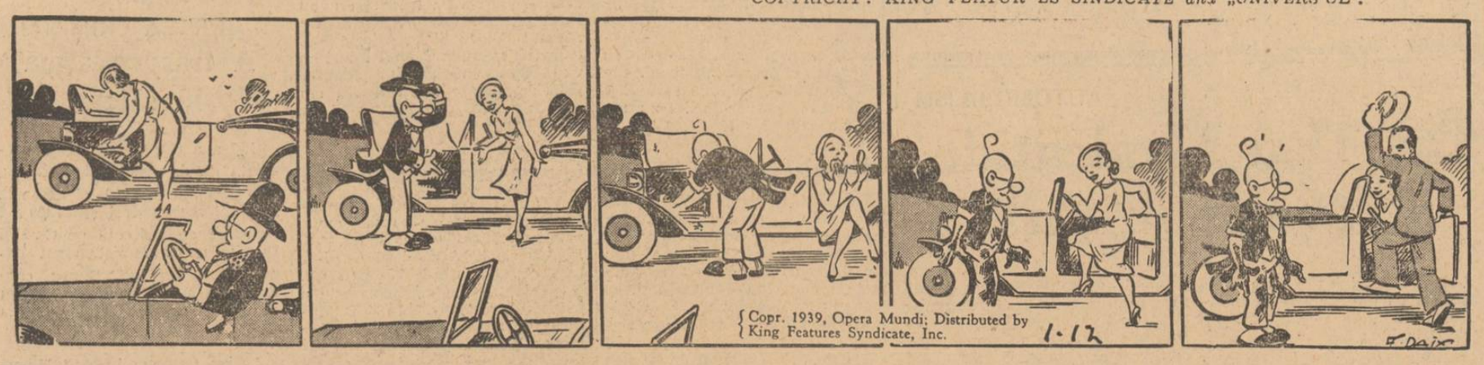

ŞTIAŢI CĂ...

Desen de Grad.

ÎN AMERICA, SOCIETĂŢILE DE ASIGURARE SUNT GATA SĂ ACCEPTE POLITE PRIN CARE ASIGURĂ MONUMENTELE FUNERARE ÎMPOTRIVA DEFECTELOR SAU STRICĂCIUNILOR TIMPULUI
PISICILE FĂRĂ STĂPÂN DIN BERLIN AU DEVENIT O PLAGA: 12.000 SUNT PRINSE PE STRĂZI ÎN FIECARE AN. PE VIITOR, PISICILE VOR TREBUI SĂ POARTE O ZGARDĂ CU NUMELE ŞI ADRESA PROPRIETARULUI
MISSY
UN MEDIC ENGLEZ RECOMANDĂ PACIENŢILOR SĂI DE HIPERTENSIUNE, ARTERIALĂ CARI SUFERĂ SĂ CÂNTE ARII VESELE. TIMP DE-O ORĂ, PE ZI. ACEST REMEDIU SIMPLU AR FI SUVERAN
LA ÎNCHISOAREA DIN OKLAHOMA (U.S.A) UNA DIN PEDEPSELE CELE MAI TEMUTE DE DEŢINUŢI, ESTE OBLIGAŢIA DE A MERGE UN TIMP DETERMINAT ÎN VESTMINTE FEMEEŞTI. DUPĂ PĂREREA PSIHOLOGILOR, MĂSURA ACEASTA ESTE CAT SE POATE DE FERICITA DEOARECE CHIAR ŞI CEL MAI ÎNRĂIT OCNAŞ NU VREA SĂ FIE RIDICOL

A apărut

OLIVEIRA SALAZAR

— Doctrina şi organizarea revoluţiei portugheze —

cu o prefaţă de **AL. GREGORIAN**

Intelectualii români vor găsi în această carte ceeace este însăşi realizarea Statului Portughez: un îndreptar al vremurilor noui.